

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-39/21
Дана: 21. јануара 2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марине Илић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Миланком Милкић, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-2/20 од 23.09.2020. године, у седници већа, одржаној дана 21. јануара 2021. године, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-2/20 од 23.09.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-2/20 од 23.09.2020. године, окривљени АА, у тачки 1 изреке, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а у тачки 2 изреке, оглашен је кривим због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и одређено је да ће се казна извршити уз примену електронског надзора, тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Наведеном пресудом, на основу одредбе члана 87 КЗ, у вези члана 246 став 7 КЗ, према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то опојне дроге „cannabis“, укупне нето масе 16,1 грам, а

што је претходно одузето по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац од 29.09.2019. године.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 87 КЗ, у вези члана 535 Законика о кривичном поступку (ЗКП), од окривљеног је одузета опојна дрога: „cannabis“, нето масе 1,23 грама; 5,4 грама; 0,96 грама; 0,11 грама, односно укупно нето масе 7,7 грама, кокаин и креатинин, укупне нето масе 0,33 грама и пластична дробилица црвене боје, а што је претходно одузето по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац од 29.09.2019. године.

На основу одредбе члана 261 и 264 ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка суду: на име паушала, новчани износ од 5.000,00 динара и на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда, новчани износ од 10.131,72 динара, као и трошкове Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу, унапред исплаћене из буџетских средстава тужилаштва, у новчаном износу од 51.495,31 динар, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу (јавни тужилац), из свих законом прописаних основа за изјављивање жалбе, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног, за радње у тачки 1 изреке, огласити кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за исто му утврдити казну затвора у трајању од 3 (три) године, а да му за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ, утврди казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а да га затим осуди на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци.

На жалбу јавног тужиоца, одговор је поднео бранилац окривљеног, адвокат Златко Милић из Крагујевца, са предлогом да другостепени суд одбије, као неосновану жалбу јавног тужиоца.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-43/21 од 20.01.2021. године, предложио да другостепени суд, усвајањем жалбе јавног тужиоца, преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног осудити за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које ће му утврдити казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 1 КЗ, утврдити казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и окривљеног осудити на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, односно тако што ће окривљеног осудити на казну затвора коју ће издржавати у заводу за извршење казне затвора.

Апелациони суд у Крагујевцу, одржао је седницу већа, сходно одредби лана 447 став 1 и 5 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеној жалби, па је након оцене навода и предлога из жалбе, одговора на жалбу и имајући у виду и мишљење Апелационог јавног тужиоца, из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда, у тачки 1 изреке, побија се због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тврдњом да је изрека побијане пресуде, у том делу, неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде, да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а да су разлози који су дати нејасни и међусобно противречни, што пресуду, према наводима из жалбе тужиоца, у целини чини мањкавом.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца, другостепени суд налази да изрека побијане у делу који се напада жалбом, није неразумљива, није противречна сама себи и разлозима пресуде, у пресуди су дати потпуно јасни и непротивречни разлози о свим чињеницама које су предмет доказивања, из којих се поуздано утврђује како је окривљени АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ и које је све радње предузео ради извршења истог, а што је све у складу са садржином изведених доказа, па се жалбом јавног тужиоца, првостепена пресуда, у тачки 1, неосновано побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

По оцени другостепеног суда, неоснована су указивања у жалби јавног тужиоца да су разлози које је првостепени суд дао о чињеници која је предмет доказивања, а тиче се закључка првостепеног суда да је окривљени, радњама које су му стављене на терет, изреком побијане пресуде у тачки 1, извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, нејасни и међусобно противречни. Наиме, по оцени другостепеног суда, обзиром да су оптужним актом, окривљеном стављене на терет три радње извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, односно неовлашћена производња и држање ради продаје опојне дроге и неовлашћено узгајање опојне дроге, које су оптужним актом квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а да током поступка нису изведени докази у прилог основаности јавне тужбе у потпуности, односно да током поступка није доказано да је окривљени опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје, нити да је неовлашћено производио, то је по оцени другостепеног суда, првостепени суд правилно нашао да је окривљени, радњама описаним изреком побијане пресуде у тачки 1, извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, да је неовлашћено узгајао опојну дрогу „cannabis“ и за такав закључак дао јасне и довољне разлоге, које у свему као правилне прихвата и другостепени суд.

Неосновано се у жалби јавног тужиоца, овакав закључак првостепеног суда оспорава наводима да првостепени суд, применом одредбе члана 420 став 2 ЗКП, погрешно није прихватио оптужење окривљеног за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, већ да је на основу утврђеног чињеничног стања, погрешно донео закључак да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ. Као образложење за овакве жалбене наводе, јавни тужилац указује да предметно кривично дело (дело из члана 246 став 1 КЗ), чини онај ко

неовлашћено производи, прерађује или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу, а да се битна обележја овог кривичног дела остварују неком од алтернативно предвиђених радњи извршења. У вези са тим, јавни тужилац у жалби указује да је првостепени суд превидео чињеницу да је код окривљеног пронађена на тераси стана, биљка опојне дроге „*cannabis*“, тзв. марихуане, висине од око 60 цм, да је пронађен један бат опојне дроге. Даље се жалбом јавног тужиоца наводи да, обзиром да је код окривљеног пронађен један бат ове биљке, а у колима пронађена и дробилица за уситњавање, то упућује на закључак да је окривљени лице које је већ производило опојну дрогу, исту дробилицом уситњавало и држало ради даље продаје, у вези чега се оспорава закључак првостепеног суда да није доказано да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ.

Овакве тврдње у жалби јавног тужиоца, другостепени суд оцењује неоснованим.

Правилно је првостепени суд, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, сходно својој обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, у образложењу побијане пресуде и сходно одредби члана 428 став 8 ЗКП, одређено и потпуно изнео чињенице које је утврдио у кривичном поступку (члан 83 ЗКП) и из којих разлога их узима као доказане или недоказане и којим разлозима се руководио приликом решавања правних питања.

По налажењу другостепеног суда, правилно је првостепени суд на основу исказа испитаних сведока ББ (из чијег исказа је утврђено између осталог, да је наведеном сведоку познато да окривљени АА, конзумира опојну дрогу и да се не бави „диловањем“ опојне дроге), сведока ВВ, ГГ и ДД (из чијих исказа је утврђено да су обављајући патролну делатност критичног дана, извршили претрес путничког моторног возила којим је управљао окривљени АА и шта су том приликом пронашли у возилу), сведока ЋЋ и ЕЕ (из чијих исказа је утврђено да је по наредби извршен претрес стана окривљеног, да је том приликом, на тераси спаваће собе, пронађена саксија у којој се налазила биљка индијске конопље висине од 50-60 цм и затворена метална кутија у којој су се налазила два бата опојне дроге тзв. марихуане, а у спаваћој соби, у плакару, пронађена је једна ПВЦ кесица, у којој се налазила мања количина зелене биљне материје за коју се основано сумња да представља опојну дрогу марихуану), затим материјално изведених и правилно оцењених доказа (потврде о привремено одузетим предметима МУП-а ПУ Крагујевац од 29.09.2019. године, записника о претресању стана и других просторија МУП-а ПУ Крагујевац од 29.09.2019. године, извештаја о форензичком прегледу лица места МУП-а ПУ Крагујевац од 30.09.2019. године, записника о физичко-хемијском вештачењу МУП-а НКЦФ Београд Одсек у Нишу од 31.10.2019. године), затим налаза и мишљења вештака психијатријске струке др Владимира Јањића од 13.10.2019. године, као и његовог изјашњења на главном претресу (из кога је, између осталог, утврђено да је окривљени у време извршења кривичног дела био завистан од опојних дрога) и доводећи их у везу са одбраном окривљеног, везано за радње из изреке побијане пресуде у тачки 1 (из које је утврђено да окривљени није оспорио да је пронађена опојна дрога његова, да је навео да исту држи за сопствене потребе, да је једну семенку индијске конопље засадио и узгајао је, да је негирао да је пронађену опојну дрогу држао ради продаје), на несумњив начин утврдио да је окривљени АА, предузимајући

радње, описане у изреци побијане пресуде у тачки 1, извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ, за шта је дао јасне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца оспорава овакав закључак првостепеног суда истицањем да чињеница да окривљени опојну дрогу држи на разним местима (у аутомобилу и у породичном домаћинству), указује да исту држи ради даље продаје, обзиром да је држи сакривену на више различитих места, а не на једном месту у целој количини. Наиме, правилно је првостепени суд, ценећи одбрану окривљеног и све доказе (правилно изведене и оцењене), нашао да током поступка нису изведени докази у прилог основаности јавне тужбе у потпуности, да јавна тужба није доказала да је окривљени, радњама које је предузео извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, имајући у виду наводе из одбране окривљеног (да је исти био изричит и доследан да је опојна дрога служила за његову сопствену употребу), у ком смислу га првостепени суд није огласио кривим за кривично дело које му је стављено на терет оптужницом јавног тужиоца. Правилно првостепени суд није окривљеног огласио кривим и за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, јер и по налажењу овог суда, то би било неповољније за окривљеног, јер би га тада огласио кривим за више криминалних активности и већу криминалну вољу (већу криминалну количину), јер би га у том случају огласио кривим за два кривична дела (из члана 246 став 2 КЗ и из члана 246а став 1 КЗ), што је већа криминална воља.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца, оспорава закључак првостепеног суда да окривљени није производио опојну дрогу „cannabis“, јер и по налажењу овог суда, а како то и правилно закључује првостепени суд, окривљени је само узгајао напред наведену опојну дрогу, обзиром да се под узгајањем подразумевају све радње које се односе на сетву и негу биљке до њеног биолошког узгоја и окончања вегетације, док се под производњом подразумевају, поред тих радњи и сеча биљке, одвајање цвасти, листова и гранчица, њихово сушење, које радње окривљени, у конкретном случају није предузео, јер је од истог одузета у сировом стању биљка висине 60 цм.

Чињенично стање је правилно и потпуно утврђено како у погледу чињеница, које чине објективно обележје предметног кривичног дела, тако и оних који се тичу кривице окривљеног АА, а квалификацијом радњи окривљеног, описаних у изреци побијане пресуде у тачки 1, по члану 246 став 2 КЗ, првостепени суд је правилно применио кривични закон, о чему су у побијаној пресуди дати ваљани и уверљиви разлози, које као јасне и логичне прихвата и овај суд и на исте упућује, па су супротни наводи из жалбе јавног тужиоца, којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона, оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалбе јавног тужиоца, другостепени суд налази да је првостепени суд правилном применом одредбе члана 54 КЗ, одлучио о врсти и висини казне на коју је осудио окривљеног. У вези са тим, правилно је првостепени суд, као олакшавајуће околности на страни окривљеног, ценио да је исти признао извршење кривичних дела за која је осуђен, његове личне и породичне прилике, његово коректно држање пред судом, чињеницу да је кривична дела извршио у стању смањене урачунљивости али не битно, да раније није осуђиван, па је окривљеном, у одсуству отежавајућих околности, правилно, у оквиру законом прописане казне за предметна кривична дела, утврдио најпре

појединачне казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, правилно одређујући да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује уз примену електронског надзора, сходно одредби члана 45 КЗ, имајући при том у виду тежину извршених кривичних дела и степен кривице окривљеног.

И по налажењу другостепеног суда, овако утврђеним појединачним казнама затвора, као и јединственом казном затвора, према окривљеном ће се постићи сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ. У вези са тим, неоснованим су оцењени жалбени наводи јавног тужиоца да извршење казне затвора, сходно одредби члана 45 став 5 КЗ, у конкретном случају не може остварити сврху кажњавања, имајући у виду природу учињених кривичних дела и њихову друштвену опасност, посебно ако се има у виду да се у жалби не истичу нове околности које нису биле предмет оцене првостепеног суда.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу одредбе члана 457 ЗКП, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар
Миланка Милкић,с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.